

НОВИНАР 104

Святата истина ми бе знамето“

Захари Стоянов

• ОЛТНОВО НА
УЧИЛИЩЕ

• НАШОСЯП
ЮБИЛЕЙ

• ЮБИЛЕЙНОСЯП
ҚОНЦЕРП

• ИМПЕРВЮЛСА

• СВЕТЛОВНА
СЕДМИЦА НА
ПРЕДПРИЕМАЧЕ
СПОВОЛО

• УЧИЛИЩНИ
НОВИНИ

• СПОРП

• ЗАБАВНИ
СПРАНИЦИ

ОЛТНОВО НА УЧИЛИЩЕ!

На 15 септември 2015 година 104. ОУ „ Захари Стоянов” за деветдесети път отвори широко своите врати, за да посрещне най-ценното – своите ученици.

Септемврийското утро беше озарено от

радостни възгласи и смях, щастливи лица, приятелски прегръдки, цветни букети, песни и празнична украса. Фотоапарати, камери и телефони запечатваха красивите мигове на първия учебен ден!

Пържеството започна в 10.00 с издигане на националния флаг от най-младото попълнение в учителския колектив – 24-годишните възпитатели Цветелина и Александър. Непосредствено след това бяха поднесени цветя пред барелефа на училищния патрон Захари Стоянов. Представени бяха гостите на тържеството – представители на Столична община и РМО.

Госпожа Капка Велинова, директор на 104.ОУ, приветства учениците, учителите и родителите, като пожела на всички успешна учебна година. Вокалната група повиши градусата на настроението с изпълнение на любими детски песни. Много развълнувани бяха първокласниците, които със стихове поздравиха своите връстници.

Училищният звънец в ръцете на г-жа Велинова прикани малки и големи ученици да влязат в родното училище и да заемат своето място в класните стаи. По традиция най-малките, първокласниците, бяха посрещнати с

питка и мед – да е сладък училищният им живот през следващите 7 години!

На 5

ноември по повод деветдесетгодишния юбилей ръководството на училището покани на коктейл бивши учители и директори, допринесли с работата си училището ни да е една от най-желаните и уважаваните образователни институции в столицата. Срещата беше много сърдечна и вълнуваща, изпълнена със спомени, усмивки, със сълзи на умиление. Настоящи и бивши учители се радваха, че са заедно и че са част от историята и настоящето на 104. училище. Опитът и мъдростта си подадоха ръка с младостта, енергията и новаторството. Защото традицията е модерна!

Всеки един от гостите получи по един брой от юбилейното издание на училищния вестник „Новинар 104“.

НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ

В празничния ден екипът на вестника беше на своя пост. Младите репортери успяха да се срещнат и интервюират част от гостите.

Моля да се представите.

Казвам се Георги Николаев Гавраилов. Учител съм по история, роден учител, открил съм се навремето като учител, реализиран като учител и продължавам работа с децимата – умните, ученолюбивите, качествени, от сой! Виждате една

реализирана човешка мечта във всички направления – семейно, професионално, обществено и литературно. Пожелавам Ви от сърце да станете като мен.

Разкажете ми за времето, когато Вие сте работили в 104. ОУ „Захари Стоянов“?

Прекарах три години в това училище. От 1990 до 1993г. Хубаво беше, учениците бяха като Вас. Преподавах история и започнах да прилагам актуализиращи средства за учебния процес – въведох кръстословиците в него. Точно затова в моите часове нямаше и бягства – когато на някой му е скучно, усетя го, че му е скучно и му дам два ребуса. Той сяда, решава ги и ги пита после дали не е интересна историята? Ми, естествено, че е интересна! И те не отричат. Хем ти е интересно, хем си обогатен! Започнах като учител в 4-то училище някога, а го завърших в 104-то. Скок от цели сто номера!

Какво е за Вас 104. училище?

Последен и настоящ тих пристан, втори дом за душата ми е. Източник на радост е за мен това прекрасно училище.

Пожелайте нещо на нашите ученици?

Аз им го пожелах още в началото, но пак ще повторя – пожелавам им да станат като мен, да имат моята твърдост, да имат моите победи и радости. Ще гледате напред! Винаги напред! И никога да не съжалявате за изборите си! Ако се отчаяте, не си помагате. Вярвайте в себе си, работете усърдно и така ще се чувствате чудесно.

НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ НАШЕТО ИНТЕРВЮ

Здравейте! Аз съм Явор от училищния вестник. Бихте ли се представили?

Казвам се Георги Михайлов и съм един от бившите директори на на 104. ОУ. След мен този пост зае госпожа Капка Велинова.

С какви чувства прекарихте днес училищния праз ? Променило ли се е нещо?

Не видях особена промяна в училището. Почувствах се така, сякаш вчера съм бил тук, сякаш не съм го напуснал. Разбира се, има промяна в материалната база, но духът и атмосферата са същите.

Намирате ли промяна в учениците?

Не знам сега какви са учениците, защото съм се откъснал от училищната общност, но преди бяха много послушни и се отнасяха с уважение към по-възрастните и в частност – към своите учители.

Разкажете ни за времето, в което сте били директор, за предизвикателствата, за работата в училище.

Бях директор в едни много сложни и далечни за вас години. След 1990 година, когато настъпиха промените, цялото общество преживя в по-малка или по-голяма степен състресение. Вие, а може би и вашите родители, не помните тези времена, но беше трудно, имаше много проблеми в обществото, които се отразяваха и в образованието. Макар че някои процеси бяха трудни за овладяване и разрешаване, ние никога не сме имали проблеми с учениците. Правехме всичко възможно, за да се чувстват те добре в училище. Винаги училището е било пълно с деца и ние срещавали успешно всичките им проблеми.

Какво ще пожелате на учениците и учителите от нашето училище в днешния празничен ден

Ще им пожелаая да продължават традициите на това прекрасно училище, което е вече на 90 години. Знам, защото се интересувам, че то е едно от най-желаните училища в града. Бъдете достойни за неговото име и разнасяйте славата му като образовани и достойни хора!

НАШЕТО ИМПЕРВЮ НАШЕТО ИМПЕРВЮ НАШЕТО ИМПЕРВ

Добре дошли в училището ни в този празничен ден! Представете се за нашите читатели.

Казвам се Галунка Калюфорова и съм преподавала музика в 104. училище преди много години.

А как се чувствате днес, на този празник?

Днес се чувствам много особено, защото си спомням много неща, които са се случвали тук, видях се с мои по-възрастни колеги, с по-млади също. В такива моменти човек се връща назад във времето и си прави равностметка как е преминал животът му дотук, хрумват му идеи, вижда как се е променил самия той, как се е променило мисленето му.

Какво си спомняте за времето, прекарано в училището ни?

В 104. училище се чувствах прекрасно. Спомням си първите ми стъпки като учител в това училище – бях любопитна, но и притеснена, уплашена. Не знаех как ще ме приемат учениците и колегите. Но тревогите ми много бързо изчезнаха – всичко беше наред. Аз преподавах музика, бях и класен ръководител. Имах невероятни колеги, имах и много добри ученици, с които имахме училищен хор, вокална група. С учениците от моя клас много често ходехме на Витоша. Смятам, че живеехме много интересно.

А как се чувствате сега, когато не сте учител?

И сега съм щастлив човек, защото това как се чувства един човек, не зависи от обстоятелствата, от това къде работи или живее. Това е вътрешно усещане. Аз съм от хората, които се чувстват еднакво добре навсякъде, където ги отнася съдбата. Сега се занимавам с различни неща, част от които е писането на учебници. Ако учителската ми работа е била свързана с няколко стотин деца, сега мога да бъда полезна на много повече. Което ме кара да бъда щастлива и удовлетворена.

Разкажете ни за любовта си към музиката. Каква музика слушате?

Любовта към музиката е любов за цял живот. Нито за миг не съм преставала да я обичам и така ще е завинаги. А що се отнася до музиката, която слушам – слушам всякаква музика. Може би с рапа не се разбираме особено, но обичам и са ми интересни всички стилове музика. Човек не трябва да се концентрира върху един музикален стил, а да има широк кръгзор и да е отворен за всичко добро и хубаво, което музиката може да му предостави.

Интересно ни е какви са били учениците и учителите преди?

За учениците мога да кажа, че бяха любознателни и дисциплинирани. Имаше тук-там някой, който не спазваше дисциплината, но като цяло децата бяха много добри. А колегите бяха подкрепящи. Подкрепяха и учениците, и по-младите колеги.

Какво ще пожелаете на учителите и учениците от 104. училище?

На учениците пожелavam да проявяват уважение към себе си и към учителите. Човек, който се е научил да уважава себе си, той уважава и другите.

На учителите ще пожелая да са здрави и да подкрепят учениците в техния път. Защото учениците нямат толкова нужда от научаване, колкото от подкрепа в намиране на своя път, на откритие на заложбите им и стимулиране на изявиите им.

.....

Въпросите към гостите зададоха и направиха снимките Ива, Боги, Зори, Васко, Явор, Влади, Саманта, Петя, Дани и Бела

.....

Пържественият концерт в снимки

ЮБИЛЕЙНИЯТ КОНЦЕРТ

На 5 ноември 2015 година в залата на Университета по архитектура, стопанство и геодезия се състоя тържественият концерт, посветен на 90-годишния юбилей на 104. Основно училище „Захари Стоянов”.

Залата се оказа малка, за да събере всички, които искаха да бъдат част от големия празник. Ученици, родители, учители, бивши ученици, гости от РМО, МОИ и Столична община, представители на Училищното настоятелство – всички те съзодоха една неповторима празнична атмосфера.

Концертът започна с вокално изпълнение на трио от седмокласничките Яна, Никол и Ива. После ни завладяха фолклорните ритми на вокалната група за народно пеене от 4.в клас с ръководител г-жа Маргарита Димитрова и шопският танц на четвъртокласничките с ръководител Детелина Попова. След това думата взе г-жа Капка Велинова, директор а 104. ОУ, която поздрави присъстващите. Най-малките пяха както самостоятелно, така и като част от вокалната група с ръководител г-жа Радиана Каранлъкова. Малката Ива от подготвителната група предизвика бурни аплодисменти с поведението си на сцената и талантливото изпълнение, а първокласничката Любомира Бибева покори слушателите с песента на Крисия „ Детска планета”. Третокласниците от класа на г-жа Красимира Илиева се представиха като талантливи артисти, а Алекс от 7. а и Християн от 5.в показаха изпълнение на капоейра – бразилски боен танц. Малките гимнастички изпълниха изящно съчетание с бухалки. За пореден път възхищение предизвика танцът на мажоретния училищен състав. В края на концерта на сцената излезе учителският фолклорен ансамбъл „ Пендари”, който изпълни два танца и вдигна на крака цялата зала. Музиката се заглушаваше от бурните аплодисменти на присъстващите. За успеха на концерта допринесоха и двамата водещи – седмокласниците Катерина Милчева и Димитър Пенчев, както и сценарият на г-н Павел Петров.

Концертът беше финалният завършек на едногодишна поредица инициативи, отбелязващи юбилея на училището.

1 НОЕМВРИ

ДЕН НА НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ

По традиция в учителите и учениците от 104. училище отбелязват Деня на народните будители с различни инициативи.

Тази година екипът на училищния вестник „Новинар 104“ изрази своята признателност към героите на България – поети, писатели, общественици, борци на национално освобождение – като посети техни паметници в центъра на София.

ФОТОГАЛЕРИЯ

Учениците от училищния вестник се включиха и в конкурса на Националния литературен музей „Народните будители през моя обектив“. Грамоти за отлично представяне получиха Йордан Георгиев (5.а), Яна Микова и Цветелина Георгиева от 7.б.

Материала подготви Светльо Дмитров, 7.б

МАЛКИТЕ ПРЕДПРИЕМАЧИ

На 18.11.2015 г. в рамките на Световната седмица по предприемачеството г-жа Ивайла Запрянова и г-жа Лозина Дуркова проведоха в своите класове открити уроци по предприемачество с обща тема „Моето семейство“

На малките предприемачи и техните учители гостуваха учители, родители и представители на Училищното настоятелство.

Малките ученици от двата класа се включиха с много непринудена детска радост и усърдие. Те изрязваха, лепиха, оцветяваха, работиха по групи, състезаваха се, отговаряйки на поставените им въпроси. На лицата им ту се появяваше сериозно, замислено изражение, ту грейваха щастливите им усмивки на истински победители. Те не само показаха знания за членовете на семейството и техните задължения, но и практически умения за съставяне на семеен бюджет.

Що е то предприемачество?

.Предприемачеството навлиза в българското училище в последните няколко години. То е път към ранното професионално ориентиране. По достъпен начин и на базата на детския житейски опит децата се учат да боравят с пари, да се социализират, да изграждат умения и вземат решения, важни за живота им, да бъдат иновативни.

КАПОЕЙРА

Капоейрата е бойно изкуство съчетано с танц и елементи от акробатиката. Родено е в тръстиковите плантации на Бразилия. На чернокожите роби било забранено да се бият, затова те разрешавали конфликтите си по физически начин, представяйки го като своеобразен танц. Те умело съчетавали бойна техника с движения от традиционните африкански танци и ритуали. През 1937 г. капоейрата е обявена за национален спорт на Бразилия. Привнесени са много елементи от японските бойни изкуства.

Има два основни стила в този спорт – национален бразилски и анголски, който е по-близо до африканските корени.

Днес капоейрата е доста по-различна от свой първоизточник. Атрактивна е и красива, защото има жива музика, танц, умели бойни изпълнения и акробатични елементи. Капоеристите са облечени в бели екипи. Битката се води в кръг от двама души. Музиката започва преди началото на двубоя и с нейното спиране спира и той. Не се позволяват юмручни удари и избустване извън кръга, но е възможно да разконцентрираш съперника с думи. През цялото време играещите се движат, като докосват пода само с длани, глава и стъпала. Играчите трябва да са винаги усмихнати, което е част от философията на спорта – уважение и самоуважение. Освен това с този танц сякаш се привлича положителната слънчева енергия.

Спортът е популярен в САЩ и Европа.

Елементи от това изкуство са се превърнали в част от движенията на съвременните модерни танци като брейк, рап и хип-хоп. Освен чувството на позитивна енергия, което носи, капоейра действа и на физиката. Тя укрепва и засилва мускулатурата, повишава гъвкавостта, развива чувството за ритъм, балансира кръвообращението, изгаря калориите. В днешно време много хора заменят фитнес залите и джогинга с тренировки по капоейра.

ЗАБАВНИ СТРАНИЦИ ЗАБАВНИ СТРАНИЦИ ЗАБАВНИ СТРАНИЦИ

– Иванчо, бързо ми
кажи азбуката!

– До десет ли?

**ВИД
НА
БРОЯ**

Първият учебен час. Учителката:

– Ако някой иска да каже нещо, да
вдигне ръка.

Иванчо вдига ръка. Учителката:

– Кажу, Иванчо!

– А, нищо. Само пробвам дали
работи системата.

Броя подготвиха:

Ръководител на екипа: Лилия Дикова-Богданова

*Редакционен екип: Богдана, Виктория, Саманта,
Бела, Зора, Владислав,, Мирослав, Светослав, Явор,
Васил, Цветелина Яна*

